

FEHÉR RENÁTÓ

Diana pihenőhely

A rendszámtábla nem irányadó, hogy mi is az anyanyelv, amiről leszokik lassan a sofőr, ha belül ugyanígy hallgat a szűkszavúság. Körülötte kartávolságnyi garzon a vezetőfülke. Odafentről kilátni nyugodt erő, ha dominanciaharc kezdődik el balról, jobbról pedig a leállósáv húzódik félszegen a szalagkorláthoz, míg ő eközben méltóságteljesen kezd átsorolni a kijárat felé. *Diana pihenőhely: több mint pavilonsor* – hirdetének magáról a gyorsforgalmi holtág, győzködni azonban nem kell a testet: feszül, korog és letapad. És a parkolóban mozdulatlanul lassít a szótlán délután, a vendég falatozni kezd a ráérős abroszok fölött, vazel, kávék mellé rágyújt, tankol, vazel újra. Engedi telni el. Vadnyugati díszletben mozdul, ha fotocellás ajtón is lép be a shopba. Elvágódó sorsjegyek a kasszánál, de semmi apró, a szerencsét úgyis csak a körmök gyászolják el végül. Névazonos cukrok sós borszesszel, kint fonott kosarak, kerti törpék. Így marasztalna udvarral a *Diana*, térköre és kertre nyílna a garzon. Mégis, hiába lenne leélhető e közös nyelvben a két szó közötti tátongás.

Hátul már szokott suhogással feszül
a ponyva, elől végtelen és örökzöld
Wunderbaum-fenyvesek illatoznak.

FEHÉR MACSKA KÉK HÁTTÉRREL, 50×60 CM (AKRIL, VÁSZON) 2017.